

ಶಾಂತರಸ ಅವರೆ ಕುಟುಂಬ

ಕೊಡುವುದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೃದ್ರಾಬಾದ್ ಕನಾಡಾಕರ ಶಭಗಳು, ಕಾವ್ಯಗಳು, ಗಜಲುಗಳು ಇಂದು ನಾಡಿನಾಡಂತ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುತ್ತವೆ. ಇದು ಶಾಂತರಸರು ಅವಿರತವಾಗಿ ಆಗ ದುಡಿದ ಫಲದ ಪ್ರತಿಘಳ.

ನನ್ನಣ್ಣ ಎಸ್.ಜಿ. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಶಾಂತರಸರು, ಆತ ಉತ್ತಮ ಕವಿಯಾಗಲು ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ತಾವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದಿದಾಗ ಅತನನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನನ್ನಣ್ಣ ಶಾಂತರಸರ ಅರೋಗ್ಯ, ಪ್ರವಾಸ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಷ್ಣಾರೆ ಅವರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಮಗನಂತೆ ಕೊನೆಯವರಗೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣ ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ ಶಾಂತರಸರು ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದರು. ‘ನಾನು ನನ್ನ ಕೈ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಿಂದಿಕೊಂಡೆ’ ಎಂದು ಸಂಕಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

ನಾನು ಶಾಂತರಸರನ್ನು ಮೇದಲು ನೋಡಿದ್ದು

ಗೋಳಕಾಕೆ ಚೆಳವಳಿಯ ಅರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಆಗ ಗೋಳಕಾಕೆ ಚೆಳವಳಿಯ ಕಾವ್ಯ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಕನಾಡಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ದಿನಾಲ್ಪಣ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಬದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಭಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಜಿ. ಸ್ವಾಮಿಯವರು, ನಾನು ಹಾಗೂ ಸಹೋದರ ವಿರುದ್ಧ ಖಂಡಿತ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಅದರ ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ಶಾಂತರಸರು ಪಡೆಸಿದ್ದರು. ತೆಣ್ಣೀಗೆ ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಶಾಂತರಸರನ್ನು ಅಂದೇ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು. ಆಗ ನನಗೆ, ಈ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಲೋಕದವರು ಅಲ್ಲ ಅನ್ವಿಸಿತ್ತು. ಅಂದು ಉಪವಾಸ ಮುಗಿದ ಸಂಜೀ ನಮಗೆ ಲೀಂಬಿಹಣ್ಣಿನ ಪಾನಕವನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ಮನಗೆ ದೀರ್ಘಾಣಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬರಹಗಾರರ ಮುಂದೆ ಶಾಂತರಸರು ತಮ್ಮ ಶಭ-ಕಾವ್ಯ ಓದುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶಾಂತರಸರು ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ